

Sygn. akt IV CZ 24/07

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku H. M.

przy uczestnictwie A. K. i in. ,

o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym B. W.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 czerwca 2007 r.,

zażalenia wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 4 maja 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w B. odrzucił zażalenie wnioskodawczyni, wniesione na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną, z powodu nieuiszczenia opłaty (art. 130² § 3 k.p.c.).

Z akt sprawy wynika, że Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2006 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni z dnia 31 stycznia 2006 r., wniesioną od postanowienia z dnia 31 sierpnia 2005 r. oddalającego apelację w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku, ponieważ nie zawierała ona wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Na to postanowienie wnioskodawczyni wniosła zażalenie z dnia 16 kwietnia 2006 r., w którym zarzuciła, że skarga kasacyjna – wbrew stanowisku Sądu – spełnia wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Postanowieniem z dnia 4 maja 2006 r. Sąd Okręgowy odrzucił to zażalenie, ponieważ będąca adwokatem wnioskodawczyni nie uiściła należnej od niego opłaty stałej.

Z zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie z dnia 4 maja 2006 r. wynika, że nie było – zdaniem skarżącej – podstaw do wydania tego postanowienia, ponieważ zażalenie z dnia 16 kwietnia 2006 r. nie podlegało opłacie jako oczywiście uzasadnione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej, którego niedochowanie powoduje, że skarga jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu a limine.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga

kasacyjna została przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wyводу prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Wniesiona przez skarżącą skarga kasacyjna nie zawiera – co wynika wyraźnie z jej treści – wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia. W tej sytuacji Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2006 r. trafnie odrzucił tę skargę kasacyjną z powodu niespełnienia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Podjęta przez skarżącą w zażaleniu z dnia 16 kwietnia 2006 r. polemika z tym orzeczeniem nie zawiera argumentów pozwalających uznać zażalenie za oczywiście uzasadnione w rozumieniu art. 99 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Nie można bowiem podzielić zapatrywania wnioskodawczynie, że spełnieniem przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymagania skargi kasacyjnej jest zamieszczenie w skardze wniosku o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. Wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany stanowi bowiem – co wynika z art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c. – odrębne od przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaganie skargi kasacyjnej.

Zażalenie z dnia 16 kwietnia 2006 r., które nie może być – wbrew stanowisku skarżącej – uznane za oczywiście uzasadnione, podlegało zatem opłacie stałej. Nieuiszczenie zaś tej opłaty uzasadniało – jak trafnie przyjął Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu – odrzucenie zażalenia na podstawie art. 130² § 3 k.p.c.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).